

derom. Jeg tror heller ikke, at selve den ærede Minister vil paasta, at det er nogen ringe Beholdning. Der findes altsaa rimeligvis en Overflodighed, og det er fuldkommen tilstrækkeligt, hvad vi have. Der sker altsaa slet ikke nogen Ulykke, fordi man ikke faar kjøbt dette Krudt til denne Kanon iaar. Det er imidlertid ikke Andet end, hvad ærede Medlemmer have vidst siden 2den Behandling, men nu har man jo ikke desto mindre sat det op igjen. Har man gjort det af Ængstelse for, at der skulde blive for lidt Krudt, haaber jeg, at man nu vil indse, at man ikke har nogen Grund dertil; men jeg antager ogsaa, at det er andre Grunde, der have medført, at man har sat Bevillingen op fra 2den Behandling til 3die Behandling. Med Hensyn til Beregningen af, hvad der var bevilget ved 2den Behandling, og hvad der nu bevilges ved 3die Behandling, gjorde det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgfreds (Berg) en Bemærkning, som undrede mig. Han sagde nemlig: „Bed at gaa med til disse Ting, kommer jeg 10,000 Kr. op fra, hvad jeg var med til at bevilge ved 2den Behandling“. Men naar jeg lægger disse Ting sammen, som det ærede Medlem nu anbefalede at bevilge, faar jeg 50,000 Kr. Hvor kan det nu være, at det ærede Medlem kun kommer op til 10,000 Kr.? Jeg har set efter i de Udtalelser, der findes fra hans Side i Betænkningen, og der viste der sig Noget, som maaste kan forklare hele denne Beregning. Sagen er nemlig den, at den Sum, der staar i Betænkningen, 864,000 Kr. paa Marineministeriets Budget, vistnok er en Trykfeil eller en Feilregning; jeg veed ikke hvilket, men jeg antager, det er en Feilregning. Det ærede Medlem siger nemlig i sin Betænkning, at de Forslag til Medfættelse, som vi saaledes i Forening med Andre have stillet, ville medføre som Resultat for Marineministeriet den Sum 864,000 Kr., men det gjøre disse Forslag ikke, det er ikke rigtigt. Det ærede Medlem har nemlig saet § 26 saaledes vedtaget, som hans Forslag gif ud paa, men § 26 udviser ikke for Marineministeriet et Resultat af 864,000 Kr., det udviser et mindre Resultat, et Resultat paa ikke mere end 864,000 Kr. Det, der staar i Betænkningen, er ikke rigtigt, de 864,000 Kr. er ikke Resultatet af de Ændringsforslag, som det ærede Medlem dengang stillede, men det er et Tal, som ligger i Luften, et galt Tal, en Feilregning. Der er her Tale om Resultatet af disse Ændringsforslag, men der er ikke Tale om, hvad det ærede Medlem ellers kunde have tænkt sig. Dette Resultat foreligger i Finantsloven, og bliver ikke de 864,000 Kr. Det Beløb, som det ærede Medlem nu kommer op til, er 50,000 Kr., men naar det ærede Medlem ikkebeholder at lægge den virkelige Afstemning til Grund, lægger sin Feilregning til Grund for sine Udtalelser, kommer han ganske vist kun 10,000 Kr. op. Det er altsaa kun en Trykfeil, der beror

paa en Feilregning, og jeg veed ikke, om det ærede Medlems Meningsfæller ville noies med denne Trykfeil. Hvis de ville det, skal jeg ikke lægge dem nogen Hindring i Veien; men jeg tror, at det er et noget svagt Grundlag, at spare paa. De 40,000 Kr., der spares paa denne Feilregning, skal jeg imidlertid ikke snaffe mere om, det er ikke Umagen værd at komme nærmere ind paa dem. — Naar den ærede Minister spurgte mig, om jeg havde glemt Sværnsloven, saa vil jeg svare, at det har jeg ikke, om end jeg maa sige, at der ikke er slet Meget, der skulde faae mig til at huske paa den. Jeg vil imidlertid sige til den ærede Minister, at det ikke er rigtigt, naar han erklærer, at det er tidsnok i det Tilfælde, at der kommer en Overenskomst om Sværnsloven, da ogsaa at komme til en Overenskomst om Udrustningskontoen; thi det var allerede forrige Gang accepteret vistnok fra flere Sider, at man ikke paa Sværnsloven skal organisere den aarlige Udrustning. Det findes ganske vist ikke paa Ministerens Forslag, men det var det Standpunkt, som vi tidligere havde indtaget her i Thinget, og Noget, som ogsaa er blevet vedtaget af Thinget. Hermed skal jeg slutte, idet jeg skal anbefale at stemme imod Bevillingen til Udrustningen af „Rolf Krake“, og mod alle disse Forhøielser paa indtil 50,000 Kr. — ja, og indtil meget Mere, der er foreslaaet fra anden Side, overhovedet at stemme imod alle Forhøielser paa § 26.

Berg: Jeg var ikke saa heldig at høre mere end en Del af det Foredrag, som det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Tauber) holdt, men jeg hørte dog saa Meget, at jeg fik en Fornemmelse af, at det ærede Medlem betogede sig i en Række af Misforstaaelser med Hensyn til Tal, hvilke han ellers kan behandle, meget godt. Det maa vistnok heru paa det overlegne Syn, som det ærede Medlem har paa disse smaa Forhold, som vi her forhandle, at det, som for os har Bægt paa den ene eller den anden Maade, naar vi stemme for disse Ting, naturligvis fra hans overlegne Standpunkt ingen Betydning har. Jeg skal kun gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af hans Udtalelser. Den første er den, at det er en faktisk Urigtighed, naar han anførte, at der ifjor ved 3die Behandling fremkom en Række store og betydelige Forhøielser af, hvad der var vedtaget ved 2den Behandling. Jeg skal henvise ham til Tidenden og til den forelligende Opgjørelse, som viser lige det modsatte Resultat. Dernæst meddelte han os, at det ingenlunde havde sit Forblivende ved, hvad der her er foreslaaet paa § 26; men der skulde sig derunder Bevillinger til næste Aar, som foraarjagede, at det i Virkeligheden blev meget Mere. Deri giver jeg det ærede Medlem Ret, men ikke Ret i den Forstand, at det skulde være en Løse mod os; thi, saaledes